

Interpretacja dotycząca stawki podatku od nieruchomości budynków zajętych na prowadzenie działalności gospodarczej w zakresie udzielania świadczeń zdrowotnych

PYTANIE

0.5100-1340109

Zduńska Wola 20.10.2009 roku

Pan
Piotr Niedźwiecki
Prezydent Miasta Zduńska Wola

Dotyczy: stawki podatku od nieruchomości budynków zajętych na prowadzenie działalności gospodarczej w zakresie udzielania świadczeń zdrowotnych.

zwraca się z prośbą o wydanie interpretacji dotyczącej stawek podatku od nieruchomości od budynków, którymi dysponuje nasza jednostka ale nie przeznaczonych ściśle na prowadzenie działalności gospodarczej w zakresie udzielania świadczeń zdrowotnych. Dotyczy to w szczególności pomieszczeń: administracyjnych, gospodarczych czy socjalnych, a więc takich, które są niezbędne do działania jako placówki udzielającej świadczeń zdrowotnych.

Z poważaniem

URZĄD MIASTA ZDUŃSKA WOLA
KANCELARIA
BIURO OBSŁUGI MIESZKAŃCÓW

Wpłynęło: 23. 10. 2009

L.Dz. 25381 D

Ilość załączników

Podpis *Dobro*

Zduńska Wola 03.11.2009 roku

ZDUŃSKA WOLA
MIASTO
ESZKANOWICE
Pan
Piotr Niedźwiecki
Prezydent Miasta Zduńska Wola

109 D

L.Dz. 26068

Dotyczy: stawki podatku od nieruchomości budynków zajętych na prowadzenie działalności gospodarczej w zakresie udzielania świadczeń zdrowotnych.

Podpis *[Podpis]*

w Zduńskiej Woli w odpowiedzi na Państwa pismo z dnia 28.10.2008 roku (D.3110-1340/09), wpływ do Zduńskiej Woli w dniu 30.10.2009 roku, stwierdza co następuje

Miasto Zduńska Wola dysponuje zabudowanymi nieruchomościami przy ul. *[ulica]* w Zduńskiej Woli. Większość budynków, którymi zarządzamy, zajęta jest na prowadzenie działalności gospodarczej w zakresie udzielania świadczeń zdrowotnych. W budynku, w którym znajduje się administracja szpitala nie są udzielane świadczenia zdrowotne, ale prowadzona jest działalność ściśle związana z udzielaniem takich świadczeń (dyrekcja szpitala, służby pracownicze, rozliczenia kontraktów z NFZ., zaopatrzenie szpitala, księgowość).

Art. 5 ust. 1 pkt 2 lit. d) 1991 roku o podatkach i opłatach lokalnych (t. Dz. U. z 2006 roku Nr 121, poz. 844 z późn. zm.) umożliwia podatkowanie podatkiem od nieruchomości budynków lub ich części zajętych na prowadzenie działalności gospodarczej w zakresie udzielania świadczeń zdrowotnych preferencyjną stawką podatkową. Z literalnego brzmienia tego przepisu wynika, że za pomieszczenia zajęte na prowadzenie działalności gospodarczej w zakresie udzielania świadczeń zdrowotnych należy uważać przede wszystkim pomieszczenia wykorzystywane faktycznie do udzielania świadczeń zdrowotnych. Należy jednak mieć na uwadze, że te tzw. „pomocnicze” budynki czy pomieszczenia są ściśle związane z udzielaniem tych świadczeń.

Zdaniem Miasta Zduńska Wola na budynków, w których nie są faktycznie wykonywane świadczenia zdrowotne ale jest prowadzona działalność ściśle związana z udzielaniem takich świadczeń, winna być stosowana taka sama stawka preferencyjna podatku od nieruchomości jak do budynków, w których te świadczenia są faktycznie udzielane.

Informujemy ponadto, że żądana opłata za rozpatrzenie naszego wniosku została wniesiona na wskazane konto budżetu Miasta Zduńska Wola.

ODPOWIEDŹ

...

D.III.1340/09 Data: 2009.12.22.

INTERPRETACJA INDYWIDUALNA

Prezydent Miasta Zduńska Wola działając na podstawie art. 14j ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. -Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2005 r. Nr 8, poz. 60 z późn. zm.) stwierdza, że stanowisko ... zaprezentowane we wniosku z dnia 20 października 2009 roku (data wpływu 23.10.2009r.) o udzielenie pisemnej interpretacji przepisów prawa podatkowego dotyczącej podatku od nieruchomości w zakresie stawki podatku od nieruchomości budynków zajętych na prowadzenie działalności gospodarczej w zakresie udzielania świadczeń zdrowotnych - jest nieprawidłowe

UZASADNIENIE

Dnia 23 października 2009 roku do organu podatkowego wpłynął wniosek ...(uzupełniony w dniu 6 listopada 2009 r.) o wydanie interpretacji indywidualnej dotyczącej stawek podatku od nieruchomości od budynków, którymi dysponuje jednostka ale nie przeznaczonymi ściśle na prowadzenie działalności gospodarczej w zakresie udzielania świadczeń zdrowotnych. ... dysponuje zabudowanymi nieruchomościami przy ul. Większość budynków, którymi Wnioskodawca zarządza, zajęta jest na prowadzenie działalności gospodarczej w zakresie udzielania świadczeń zdrowotnych. W budynku, w którym znajduje się administracja szpitala nie są udzielane świadczenia zdrowotne, ale prowadzona jest działalność ściśle związana z udzielaniem takich świadczeń (dyrekcja szpitala, służby pracownicze, rozliczenia kontraktów z NFZ, zaopatrzenie szpitala, księgowość).

Wnioskodawca wskazał, że art. 5 ust. 1 pkt 2 lit. d ustawy z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych (Dz. U. Z 2006 r. Nr 121, poz. 844 z późn. zm,) umożliwia opodatkowanie podatkiem od nieruchomości budynków lub ich części zajętych na prowadzenie działalności gospodarczej w zakresie udzielania świadczeń zdrowotnych preferencyjną stawką podatkową. Z literalnego brzmienia tego przepisu wynika, że pomieszczenia zajęte na prowadzenie działalności gospodarczej w zakresie udzielania świadczeń zdrowotnych należy uważać przede wszystkim pomieszczenia wykorzystywane faktycznie do udzielania świadczeń zdrowotnych z uwzględnieniem faktu, że tzw. „pomocnicze” budynki czy pomieszczenia są ściśle związane z udzielaniem tych świadczeń. W ocenie Wnioskodawcy od budynków, w których nie są faktycznie wykonywane świadczenia zdrowotne ale jest prowadzona działalność ściśle związana z udzielaniem takich świadczeń, winna być stosowana taka sama stawka preferencyjna podatku od nieruchomości jak do budynków, w których te świadczenia są faktycznie udzielane.

Biorąc powyższe pod uwagę organ podatkowy zważył, co następuje:

Na podstawie art. 14 j w związku z art. 14 b Ordynacji podatkowej, stosownie do swojej właściwości m.in. prezydent miasta na pisemny wniosek zainteresowanego, wdaje w jego indywidualnej sprawie, pisemną interpretację przepisów prawa podatkowego. Składając wniosek podatnik zobowiązany jest do wyczerpującego

przedstawienia stanu faktycznego oraz własnego stanowiska w sprawie.

Zgodnie z art. 5 ust. 1 pkt 2 lit. d ustawy z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych (Dz. U. z 2006 r. Nr 121, poz. 844 z późn. zm.) budynki lub ich części zajęte na prowadzenie działalności gospodarczej w zakresie udzielania świadczeń zdrowotnych korzystają z preferencyjnej stawki podatku od nieruchomości. W tym celu dla określenia jakie budynki lub ich części podlegają opodatkowaniu na podstawie powyższego przepisu określić należy czym jest „świadczenie zdrowotne”.

Zgodnie z art. 3 ustawy z dnia 20 sierpnia 1991 r. o zakładach opieki zdrowotnej (Dz. U. z 2007 r. Nr 14, poz. 89 z późn. zm.) świadczeniem zdrowotnym są działania służące zachowaniu, ratowaniu, przywracaniu i poprawie zdrowia oraz inne działania medyczne wynikające wprost z procesu leczenia lub przepisów odrębnych regulujących zasady ich wykonywania. W przepisie tym wymienione zostały przykładowe rodzaje świadczeń zdrowotnych, o czym świadczy sformułowanie „w szczególności”. Są to świadczenia związane z badaniem i poradą lekarską, leczeniem, badaniem i terapią psychologiczną, rehabilitacją leczniczą, opieką nad kobietą ciężarną i jej płodem, porodem, położeniem oraz nad noworodkiem, opieką nad zdrowym dzieckiem, badaniem diagnostycznym, w tym z analityką medyczną, pielęgnacją chorych, pielęgnacją niepełnosprawnych i opieką nad nimi, opieką paliatywno-hospicyjną, orzekaniem i opiniowaniem o stanie zdrowia, zapobieganiem powstawaniu urazów i chorób poprzez działanie profilaktyczne oraz szczepienia ochronne, czynnościami technicznymi z zakresu protetyki i ortodoncji, czynnościami z zakresu zaopatrzenia w przedmioty ortopedyczne i środki pomocnicze. Ustawa o świadczeniach zdrowotnych określa obowiązki poszczególnych zakładów opieki zdrowotnej, w tym również placówek udzielających całodobowych świadczeń zdrowotnych. Odróżnia przy tym, w sposób wyraźny, świadczenia zdrowotne od świadczeń towarzyszących tym świadczeniom. W art. 20 ust. 1 określającym obowiązki szpitala wskazuje bowiem, iż szpital zapewnia pacjentowi:

- 1) świadczenia zdrowotne,
- 2) środki farmaceutyczne,
- 3) pomieszczenia i wyżywienie odpowiednio do stanu zdrowia.

Rozważenia wymaga zatem sytuacja czy stawka podatku od nieruchomości przewidziana w art. 5 ust. 1 pkt 2 lit. d ustawy o podatkach i opłatach lokalnych ma zastosowanie do wszystkich budynków będących w zarządzie Wnioskodawcy czy tylko do tych budynków lub ich części, w których udzielane są świadczenia zdrowotne. Ustawodawca jednoznacznie przypisał powyższą stawkę tylko do budynków lub ich części zajętych na prowadzenie działalności gospodarczej w zakresie udzielania świadczeń zdrowotnych. Ustawa o podatkach i opłatach lokalnych rozróżnia również sformułowanie „zajęte na prowadzenie działalności gospodarczej” oraz „związanych z działalnością gospodarczą”. Zakres pierwszego z tych pojęć jest węższy od drugiego. Zróżnicowanie stawek podatku od nieruchomości określone we wskazanym wyżej przepisie uzależnione jest od tego, na co zajęty jest dany przedmiot opodatkowania, a więc jest to zróżnicowanie przedmiotowe. Oznacza to, iż nie wszystkie budynki będące w zarządzie Wnioskodawcy korzystają z preferencyjnej stawki opodatkowania. Z preferencyjnej stawki podatku od nieruchomości korzystają bowiem jedynie budynki lub ich części zajęte na prowadzenie działalności gospodarczej w zakresie udzielania świadczeń zdrowotnych. Natomiast budynki lub ich części w których jest prowadzona inna działalność (pomieszczenia administracyjne, socjale, gospodarcze) jako niezajęte na udzielanie świadczeń zdrowotnych objęte są stawką podatku określoną dla

budynków związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej.

Takie stanowisko znajduje potwierdzenie w orzecznictwie Naczelnego Sądu Administracyjnego. W wyroku z dnia 27 czerwca 2006 r. sygn. Akt II FSK 1005/05 stwierdzono, że „nie wystarczy sam związek budynku lub jego części z działalnością polegająca na udzielaniu świadczeń zdrowotnych, aby możliwe było ich objęcie preferencyjną stawką opodatkowania. Budynek lub jego część musi służyć wykonywaniu tak określonej działalności, a to oznacza, że muszą być w nim wykonywane świadczenia zdrowotne.

W opinii Ministerstwa Finansów a dnia 3 października 2007 r. znak PL-833-106/AP/07/663 dotyczącej zastosowania obniżonej stawki podatku od nieruchomości dla budynków zajętych na prowadzenie działalności gospodarczej w zakresie udzielania świadczeń zdrowotnych wyjaśniono, że „uwzględniając linię orzecznictwa w sprawie zastosowania tej stawki musi zachodzić związek bezpośredni pomieszczenia, budynku (jego części) z udzielaniem świadczeń zdrowotnych, należy stwierdzić, że nie będą nią objęte pomieszczenia administracyjne, gospodarcze i socjalne nieprzeznaczone do udzielania świadczeń zdrowotnych, choć są niezbędne do prawidłowego funkcjonowania zakładu opieki zdrowotnej.”

Zważywszy powyższe należy stwierdzić, że we wskazanym przez Wnioskodawcę stanie faktycznym nie zostały spełnione przesłanki zastosowania art. 5 ust. 1 pkt. 2 lit. d ustawy o podatkach i opłatach lokalnych w stosunku do budynków (lub ich części) nie zajętych na prowadzenie działalności gospodarczej w zakresie udzielania świadczeń zdrowotnych czyli pomieszczeń administracyjnych i gospodarczych służących prawidłowemu funkcjonowaniu zakładu opieki zdrowotnej.

Biorąc powyższe pod uwagę orzeczono jak w sentencji.

POUCZENIE

Stronie przysługuje prawo wniesienia skargi na niniejszą interpretację przepisów prawa podatkowego z powodu jej niezgodności z prawem. Skargę wnosi się do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Łodzi, ul. Piotrkowska 135, 90-434 Łódź po uprzednim wezwaniu na piśmie organu, który wydał interpretację w terminie 14 dni od dnia, w którym skarżący dowiedział się lub mógł się dowiedzieć o jej wydaniu - do usunięcia naruszenia prawa (art. 52 § 3 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi -Dz. U. Nr 153, poz. 1270 ze zm.). Skargę do WSA wnosi się (w dwóch egzemplarzach - art. 47 ww. ustawy) w terminie trzydziestu dni od dnia doręczenia odpowiedzi organu na wezwanie do usunięcia naruszenia prawa, a jeżeli organ nie udzielił odpowiedzi na wezwanie, w terminie sześćdziesięciu dni od dnia wniesienia tego wezwania (art. 55 § 2 ww. ustawy).

Skargę wnosi się za pośrednictwem organu, którego działanie lub bezczynność są przedmiotem skargi (art. 54§ 1 ww. ustawy).